

РЕШЕНИЕ

№ 24535

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **8255** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба от „РО-НИК-ЕМ-2009” ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Р. Т., чрез адв. М., срещу решение № 3230 от 09.07.2024 г., постановено по НАХД № 20241110203369/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-004140/16.10.2023г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ („ДИТ Софийска област“). Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че първоинстанционният съд не е приел доводите, посочени в жалбата свързани с твърдението, че то съдържа противоречиви мотиви и е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че АУАН и наказателното постановление не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като не съдържат подробно описание на нарушението и не е установено авторството на деянието. Претендира се, че наказателното постановление е издадено при неизяснена фактическа обстановка и от некомпетентен орган. Иска се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалваното решение на районния съд и да се

постанови ново по съществото на правния спор, с което да се отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Допълнително сочи, че е налице ненадлежно връчване на наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. В позиция по същество моли за нейното отхвърляне. Претендира са присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителя на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-004140/16.10.2023 г. на директора на „ДИТ Софийска област“, с което на „РО-НИК-ЕМ-2009“ ЕООД, на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) във връзка с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин лева) лв. за нарушение на чл. 264 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

В периода м. 06 - 08.2023г. от служители на „ДИТ Софийска област“ са извършени няколко проверки на обект - денонощен охраняем паркинг, находящ се на адрес: [населено място],[жк], [улица], при които е установено, че О. Ф. Д. е полагал труд, като пазач-портиер на 16.04.2023 г. официален празник по КТ (неделя - В.). Впоследствие, при проверка по документи на 10.08.2023г., на 14.08.2023г. и на 16.08.2023г. е констатирано, че работодателят „РО-Н.-ЕМ-2009“ не е начислил и не е изплатил с увеличение положеният труд за ден определен за официален празник, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение.

На 16.08.2023 г. на дружеството е съставен АУАН за нарушение на чл. 264 от КТ. АУАН е връчен на управителя на дружеството Е. М. В..

Въз основа на АУАН, на 16.10.2023 г. е издадено обжалваното наказателно постановление от директора на „ДИТ Софийска област“. Същото е връчено лично на управителя на дружеството Е. В. на 09.02.2024 г.

От правна страна въззивният съд е приел, че не са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия

орган, доколкото при описанието на нарушението в АУАН са посочени всички елементи от състава му. В мотивите си съдът е посочил, че административно-наказващият орган правилно е определил приложимостта на разпоредбата на чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал.1 от КТ и е наложил имуществена санкция в размер от 1500 лв., явяващ се адекватен на вида и тежестта на извършеното нарушение, пропорционален на степента на негативна относимост на същото към защитените обществени отношения. Посочил е, че случаят не разкрива признаците на маловажен такъв. При тези изводи и мотиви съставът на Софийския районен съд е потвърдил наказателното постановление.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

При постановяване на оспореното решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания.

Настоящият състав възприема изцяло, съобразно чл. 220 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, установената от Софийския районен съд фактическа обстановка. Мотивите на съда съответстват на фактическите установявания по делото. В тях подробно са изложени доводи за неоснователност на възраженията на санкционираното търговско дружество, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да ги приповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Административното наказание е наложено, на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, за извършено административно нарушение по чл. 264 от КТ.

С нормата на чл. 264 от КТ изрично е регламентирано задължение за работодателя да заплаща на работника или служителя според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение за работа през дните на официалните празници, независимо дали представлява извънреден труд или не.

В случая не се твърди и не са ангажирани доказателства за 16.04.2023 г. (неделя, официален празник В.) на О. Ф. Д., да е начислено и съответно заплатено възнаграждение не по-малко от удвоения размер на уговореното с договора трудово възнаграждение.

Неотносимо към законосъобразността на наказателното постановление е възражението за ненадлежно връчване на наказателното постановление. Същото е относимо единствено към упражняване на правото на обжалване на наказателното постановление в законоустановения срок, факт който не е спорен по делото. Видно от доказателствата по делото наказателното постановление е връчено на 09.02.2024 г. на Е. В. на адреса на управление на дружеството. Жалбата, по която е образувано производството пред Софийския районен съд е депозирана на 26.02.2024 г.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 63д, ал. 1, предл.2-ро от ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева - чл. 26е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3230 от 09.07.2024 г., постановено по НАХД № 20241110203369/2024г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „РО-НИК-ЕМ-2009” ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ разноси по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: